

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอน

ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

The Development of English Vocabulary Learning Activities using Language Teaching, Activities for Communication Cooperated with Songs for Grade 1 Students

นิตยา ภูดอนนาง¹ และ ทิพาพร สุจारी²

Nittiya Phudonnang¹ and Tipaporn Sujaree²

Received : 22 มิ.ย. 2563

Revised : 15 ธ.ค. 2563

Accepted : 17 ธ.ค. 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 39 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาเรียน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง จำนวน 9 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 79.01/78.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.37)

คำสำคัญ : การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง, การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อีเมล: Tukta_000@hotmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Master Student, Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, Email: Tukta_000@hotmail.com

² Assistant Professor, Subject in English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha sarakhm University

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop the language teaching activities for communication cooperated with songs of Prathomsuksa 1 students with the efficiency criteria of 75/75, 2) compare the ability of English vocabulary learning of Prathomsuksa 1 students before and after using language teaching activities for communication together with songs, and 3) study the satisfaction of Prathomsuksa 1 students towards the organization of language teaching activities for communication by using songs. The subjects of the study were 39 Prathomsuksa 1/3 students in the second semester of academic year 2019 at Anubankittiya School, all of them were selected by using cluster random sampling. The research instruments in this study were: 1) six English learning management lesson plans using language teaching activities for communicate together with songs for Prathomsuksa 1 students, 2) English vocabulary learning ability test is a multiple-choice test of 3 choices with 20 items, and 3) a 9-item Questionnaire of Prathomsuksa 1 students' satisfaction towards English vocabulary learning languages teaching activities for communication cooperated with songs. The data was analyzed by using SPSS statistical package, means, standard deviation, percentage and t-test (dependent samples).

The results of research were as follows: 1) results of language teaching activities for communication cooperated with songs for Prathomsuksa 1 students had the efficiency (E1/E2) of 79.01 / 78.46, which showed higher efficiency than the 75/75 criteria, 2) Prathomsuksa 1 students who learned by using language teaching activities for communication together with songs had the higher ability to learn English vocabulary after the experiment than before the experiment with statistical significance at the level of .05 and 3) students were satisfied towards the English vocabulary activities learning using language teaching activities for communication cooperated with songs of Prathomsuksa 1 students. The overall satisfaction level was at a high level (\bar{X} = 2.50, S.D. = 0.37).

Keywords : Language teaching activities for communication cooperated with songs,
English vocabulary learning, Ability of English vocabulary learning

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาท และเป็นสื่อกลางในการสื่อสารที่ใช้กันมากที่สุดในนานาประเทศ และเป็นเพียงภาษาเดียวที่ใช้กันทั่วทุกมุมโลก (Crystal, 1997 : 9-97) ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญทางการเรียนการสอนของการศึกษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 220) ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แต่นักเรียนไทยยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Khamkhen, 2011 : 185-189) กล่าวว่เป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนต้องการพูดภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่ว นักเรียนไทยส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากเกินความสามารถ เพราะความยากของตัวภาษา และขาดโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักเรียนต้องเผชิญกับความซับซ้อนทางไวยากรณ์ และจดจำคำศัพท์ได้น้อย Nation, (2008 : 43) กล่าวว่ามีสองเหตุผลหลักที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามที่ต้องการได้ คือไม่รู้คำศัพท์อย่างเพียงพอ หรือทราบคำศัพท์แต่ไม่รู้วิธีการนำมาพูด หรือไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไร ดังนั้น จะเห็นได้ว่าคำศัพท์เป็นเครื่องมือสำคัญในการนำไปพูด

เพื่อการสื่อสาร การรู้คำศัพท์จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ สามารถเรียงลำดับตัวอักษรได้ถูกต้อง กล่าวพูด กล่าวอ่าน และเขียนเป็นประโยคอย่างมั่นใจ ถ้าหากปราศจากคำศัพท์จะไม่สามารถสื่อสารใด ๆ ได้เลย ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและมี ความจำเป็นในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะด้านการสื่อสารไม่ว่าจะเป็น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเมื่อเรียนมาแล้วต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และต้องหาโอกาสให้เด็กได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อลดความกลัว ฝึกความกล้าที่จะแสดงออก เปลี่ยนทัศนคติโดยเปลี่ยนวิธีการสอน ซึ่งผู้สอนได้มีการใช้กิจกรรมเพลงเข้ามาประกอบการเรียนการสอน อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อย่างลึกซึ้ง สามารถฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่องและเข้าใจโดยอัตโนมัติ ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่ม สาระการเรียนรู้สาระหนึ่งในจำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยกำหนดความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนไว้ เมื่อผู้เรียน เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 190) ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ การจัดการเรียนรู้อิงผู้เรียนมุ่งฝึกทักษะการปฏิบัติ การแก้ปัญหาและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเต็มตามศักยภาพ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner- centered) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้อิงผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนให้มีทักษะในการแสวงหา ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำวิธีเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ (กรมวิชาการ, 2551 : 2)

Krashen and Terrell (1988 : 910) กล่าวว่า ตัวแปรด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการเรียน ภาษาที่สอง แรงด้านความรู้สึก (The Affective Filter) เปรียบเสมือนตัวกรองการเรียนรู้ตัวแปรที่มีผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ แรงใจ ความมั่นใจและความกังวล ถ้าจิตใจสงบจะมีแรงต้านทานน้อย (Filter Down) ถ้ามีแรงใจสูง ความมั่นใจสูง ความกังวลต่ำ ก็จะสามารถเรียนรู้ได้มาก แต่ถ้าหากมีแรงใจต่ำ ความมั่นใจต่ำ ความกังวลสูง และจิตใจไม่สงบ ก็จะมี แรงต้านทานสูง (Filter High) การรับรู้ภาษาก็เกิดขึ้นได้ไม่เต็มที่เห็นได้ว่าผู้เรียนภาษาที่สองที่เป็นเด็กจะประสบความสำเร็จ ในการเรียนมากกว่าผู้ใหญ่ เนื่องจากเด็กมีแรงต้านทานน้อยกว่าผู้ใหญ่ การเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้นจะเกิดในช่วงวัยเด็ก ดังนั้น เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาจึงเป็นช่วงวัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่ควรเอาใจใส่และปลูกฝังการเรียนรู้ด้านภาษา เด็กในระดับชั้น ประถมศึกษาจะมีความสนใจการเรียนโดยใช้เกม เพลง และกิจกรรมอื่น ๆ ที่สร้างความสนุกสนานได้เรียนไปพร้อมกับการเล่น (DeAndres, 2002 : 92-97) ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปในเชิงบวก ทั้งครูและนักเรียนเข้ากันได้ดีทำให้เกิดความมั่นใจ ส่งผลกระทบให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้สูงขึ้น (Moon, 2005 : 37) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อนักเรียนมีความสุขกับการเรียนนักเรียน ก็จะเรียนรู้ได้มาก ดังนั้นกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจ และควรนำมาใช้ในการสอนเด็กก็คือ เพลง ซึ่งเพลงสามารถสร้างแรงใจ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์และสร้างความจำระยะยาว (Murphy, 1990 : 53-64) รวมทั้งการร้องเพลงเป็นจังหวะ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษา โดยนักเรียนจะสามารถพูดเป็นประโยคได้ แทนที่จะพูดเป็นคำ ๆ โดยมีการเว้นจังหวะ ได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ (Weikart, 1998 : 335) ทั้งนี้เพลงสามารถส่งเสริมทักษะหลายด้านทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน จึงสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ทุกทักษะโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด ในชีวิตประจำวัน และเพลงยังก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการสื่อสารมากด้วยเช่นกัน (Kathleen, 1999 : 277) เช่นเดียวกับ

Bonnel et al. (2001 : 1201-1213) ได้สาธิตให้เห็นว่าเพลงและภาษาถูกประมวลในสมองอย่างเป็นอิสระ โดยชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ทั้งเพลงและภาษาจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันโดยที่ไม่รบกวนความจำแต่อย่างใด การใช้เพลงขณะสอนภาษาจะไม่ทำให้นักเรียนไขว้เขว หรือไปยับยั้งการเรียนรู้รูปแบบภาษาแต่จะช่วยเพิ่มระดับองค์ความรู้ทางภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพลงสามารถช่วยเรื่องความจำได้เป็นอย่างดี จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยของ Li and Brand (2009 : 73-84) ที่ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของเพลงต่อการเรียนรู้คำศัพท์ การใช้ภาษา และความหมาย พบว่าเพลงจะเกิดประสิทธิภาพสูงเมื่อใช้อย่างเต็มที่ และต่อเนื่องในการเรียนการสอน รวมทั้งยังทำให้นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกสูงแต่จะมีประสิทธิภาพด้อยลง เมื่อมีความถี่ในการใช้น้อยหรือใช้ไม่สม่ำเสมอ Osman and Wellman (1978, Quoted in Lake, 2002 : 98-107) เสนอวิธีการใช้เพลงในการสอนภาษาไว้ว่า เพลงที่เลือกนำมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอนอาจจะเป็นเพลงที่มีอยู่ทั่วไป หรือบางครั้งครูอาจจะเป็นผู้เขียนเพลงขึ้นมาเอง เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการสอนก็ได้ ครูควรแยกคำศัพท์ออกมาใช้สอน และอธิบายความหมาย แล้วจึงค่อยร้องไปพร้อมนักเรียนหลาย ๆ รอบประกอบกับให้นักเรียนปรบมือตามไปด้วย หรือให้นักเรียนทำท่าทางประกอบเพลง เพื่อสร้างความเข้าใจ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่มีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ที่ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ทางภาษา แล้วผู้เรียนยังต้องมีความรู้ในสิ่งนอกเหนือตัวภาษา เช่น บทบาทของแต่ละคนทางสังคม เจตนาในการสื่อสารของผู้พูดและผู้ ฟัง เป็นต้น

Larsen-Freeman (2000 : 128-132) ได้กล่าวไว้ว่าเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารเกี่ยวกับภาษาที่เรียนได้ โดยผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษา ความรู้ในเรื่องความหมาย และความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ ในการสื่อสารบริบททางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนาด้วย นอกจากนี้ในการสอนที่เน้นในเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาแล้วนั้น ผู้เรียนยังต้องเรียนทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อม ๆ กัน โดยสิ่งสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การเรียนรู้คำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์มีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะประสบปัญหาในการสื่อความหมาย และความต้องการของตนเองในการใช้ภาษา และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังและอ่านเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมาก โดยเนื้อหาของการเรียนการสอนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรม ที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น ซึ่งการที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้นั้นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ 1) ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) คือความต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยเมื่อคู่สนทนาไม่มีข้อมูลหรือมีข้อมูลไม่พอเพียง ทำให้ต่างฝ่ายต้องการที่จะทราบ หรือให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน 2) การเลือก (Choice) คือ ผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกที่จะพูดหรือเขียน ตลอดจนรูปแบบในการสื่อความหมาย 3) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ทราบถึงผลของการสื่อสารที่ว่าประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวจากปฏิกิริยาของผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติกล่าวคือ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน โดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ ดังนั้นการเรียนการสอนจะต้องเน้นการทำกิจกรรม เพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

จากสภาพปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ มีผู้เรียนจำนวนหลายคน ที่ไม่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่ครูสอนไปแล้วในชั่วโมงก่อนหน้าได้ และทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ได้ไม่ถูกต้องเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนขาดความเข้าใจด้านความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้น้อย และผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากบรรยากาศการเรียนการสอนแบบเดิม ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียดและเบื่อหน่าย รวมถึงสภาพแวดล้อมในสังคม เช่น ครอบครัวไม่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางด้านภาษา บางครอบครัวไม่มีความรู้เรื่องภาษา สิ่งที่ยื่นมาแล้วไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตจริง

ทำให้เกิดการสูญเสียเปล่า บางครั้งผู้เรียนไม่กล้าพูดออกไปซึ่งเกิดจากการไม่มั่นใจในตัวเอง ไม่กล้าที่จะสื่อสารอย่างไรก็ตาม สภาพปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนที่ปรากฏคือ ผู้เรียนจำคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาจะใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่สามารถนึกคำศัพท์นั้น ๆ ได้ มีความยากลำบากในการหาคำศัพท์ที่ถูกต้องเพื่อบรรยายสิ่งที่ต้องการจะพูด (กรมวิชาการ, 2540 : 2) หรือเมื่อจัดกิจกรรมทางด้านภาษา ผู้เรียนไม่สามารถทำงานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้ และไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์น้อย (ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์, 2544 : 3) ซึ่งพบว่าถ้าเด็กไม่มีความแม่นยำ หรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์แล้ว เด็กจะไม่สามารถเรียนภาษาได้ดีทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ส่งผลให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำ เป็นผลให้ผู้สอนไม่สามารถวัดระดับความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ วิธีแก้ปัญหาของผู้สอน คือ ครูผู้สอนต้องหากิจกรรมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแสดงความคิดเห็นความรู้ทางด้านภาษาร่วมกับผู้เรียน เพื่อจะได้ทราบถึงข้อบกพร่องของตัวผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาการด้านความรู้ทางด้านภาษาของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ในปัจจุบันมีการศึกษาทางวิจัยจำนวนมากค้นพบว่า เพลงเป็นสื่อที่มีคุณประโยชน์มากมายต่อการเรียนรู้ภาษา เพราะเพลงสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเรื่องของคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการสะกดคำ รวมถึงช่วยพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน เช่น ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน ซึ่งข้อดีของการใช้เพลงประกอบกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษ เช่น การร้องเพลง และการฟังเพลงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข ความผ่อนคลาย และช่วยลดความกดดันในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกดีหรือรื่นในการเรียนรู้ และนำไปสู่การรับรู้ที่ดีขึ้น อีกทั้งเพลงยังมีส่วนช่วยในเรื่องของความจำสูง ซึ่งการนำเพลงที่เป็นที่ชื่นชอบหรือรู้จักกันดี นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน จะช่วยสร้างแรงจูงใจได้เป็นอย่างมาก เมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเพลงก็จะสามารถจดจำคำศัพท์ได้ง่าย เพราะเพลงช่วยในการเลียนแบบและจดจำภาษาได้ง่ายกว่าการพูดเพียงอย่างเดียว ซึ่งการสอนภาษาด้วยการใช้เพลงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการจดจำภาษาได้นานกว่า จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษด้วยการใช้เพลงนั้น เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านการเรียนรู้อังกฤษ ภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น เพราะการนำเพลงมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนภาษา จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษที่มีความสัมพันธ์กับบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง จะช่วยแก้ไขปัญหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และช่วยเพิ่มความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มาก และรวดเร็วยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานและกล้าใช้ภาษามากขึ้น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยความสนุกเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่ายวิชาที่เรียนเป็นการได้รับความรู้จากบทเรียนคละเคล้าไปกับการเล่นโดยไม่รู้ตัว และช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความจำของผู้เรียนได้ดีขึ้น อีกทั้งเพลงยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ลดความตึงเครียดในบทเรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์ทำให้เกิดการเรียนรู้อังกฤษและจดจำ เนื่องจากเพลงจะช่วยให้ผู้เรียนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วทั้งทางด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนรวมถึงการพัฒนาทางด้านภาษา เพลงจะช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาซึ่งพัฒนาขึ้นตามวัยของเด็ก ประกอบด้วยการแสดงออกทางความคิด การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์

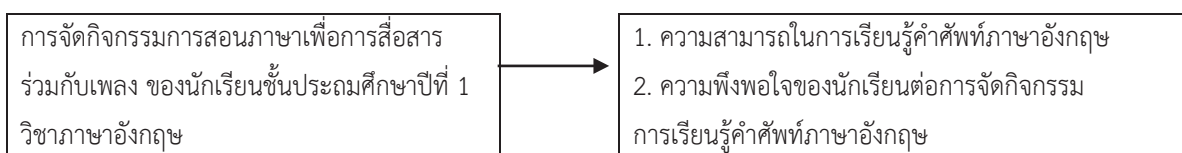
1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง

กรอบแนวคิดและสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแสดงกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้คำศัพท์ของ แม็ค คาร์ธี (Mc Carthy, 1997 : 2-15) กล่าวว่าการเรียนรู้คำศัพท์นั้นไม่ใช่เพื่อที่จะรู้แค่ความหมายของคำเท่านั้นสิ่งที่จำเป็นต้องรู้ควบคู่ไปด้วยกันคือ ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ ลักษณะทางไวยากรณ์ และการออกเสียงที่ถูกต้อง ควรพยายามเรียนรู้คำเป็นวลี หรือกลุ่มคำ ไม่ใช่เป็นคำเดี่ยว ๆ รู้จักสังเกต และบันทึกลักษณะพิเศษของไวยากรณ์ในคำใหม่ และแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของ Wallerstein (1971 : 256) อธิบายว่าความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจนั้น มาประยุกต์ใช้เป็นชื่อตัวแปรต้น และตัวแปรตาม โดยแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังภาพประกอบ

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง

วิธีการดำเนินวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้มีกลุ่มประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมศึกษาเอกชน จำนวน 3 ห้องเรียน เป็นจำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลาทดสอบ 60 นาที

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง จำนวน 9 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาความรู้เดิมของนักเรียน ก่อนการใช้เพลงประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน เวลาเรียน 12 ชั่วโมง และทำการประเมินการปฏิบัติงานในระหว่างเรียน

3.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post - test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษหลังจากดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครบ 12 ชั่วโมง

3.4 ทำการให้คะแนนการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 ให้นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงประกอบการเรียน การสอนหลังการทำแบบฝึกหัดจากใบงานเสร็จทุกครั้ง

3.6 นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อตรวจสอบ สมมุติฐาน และสรุปผลการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test (Dependent Samples)

4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยในการวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยมีดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 (E1/E2)

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (E1/E2)

การวิเคราะห์ข้อมูล	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพ ด้านกระบวนการ (E1)	39	96	75.85	3.66	79.01
ประสิทธิภาพ ด้านผลลัพธ์ (E2)	39	20	15.69	2.43	78.46

จากตาราง 1 พบว่าประสิทธิภาพกระบวนการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.85 (\bar{X} =75.85, S.D. = 3.66) คิดเป็นร้อยละ 79.01 และประสิทธิภาพผลลัพธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.69 (\bar{X} =15.69, S.D. = 2.43) คิดเป็นร้อยละ 78.46 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 79.01/78.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 กล่าวคือประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) มีค่าเท่ากับ 79.01 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E2) มีค่าเท่ากับ 79.46

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	39	20	8.69	2.05	26.68*
หลังเรียน	39	20	15.69	2.43	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 (ค่าวิกฤตของ t ที่ระดับ .05, df 31 = 1.684)

จากตาราง 2 พบว่า ค่าทดสอบ t เท่ากับ 26.68 คะแนนทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.69 ($\bar{X} = 8.69$, S.D. = 2.05) คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.69 ($\bar{X} = 15.69$, S.D. = 2.43) และค่า Sig. เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (.05) แสดงว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเทียบกับเกณฑ์

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเทียบกับเกณฑ์

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน	2.31	0.83	ปานกลาง
2. นักเรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมกันในชั้นเรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	1.67	0.96	ปานกลาง
3. เนื้อหาในกิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	2.90	0.31	มาก
4. กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายน่าสนใจ	2.38	0.94	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ	2.69	0.73	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียน และเพื่อนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากยิ่งขึ้น	2.69	0.61	มาก
7. นักเรียนสามารถนำความรู้จากการจัดกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.38	0.94	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8. นักเรียนมีความรู้ และความสนใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.79	0.41	มาก
9. เพลงที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความสนุกสนาน และง่ายต่อการจดจำคำศัพท์มากยิ่งขึ้น	2.72	0.46	มาก
เฉลี่ยโดยรวม	2.50	0.37	มาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.50, S.D. = 0.37) และเมื่อแยกเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาในกิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และความง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.90, S.D. = 0.31) รองลงมา คือ นักเรียนมีความรู้ และความสนใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.79, S.D. = 0.41) และเพลงที่ใช้ในการจัดกิจกรรม มีความสนุกสนาน และง่ายต่อการจดจำคำศัพท์มากยิ่งขึ้น ระดับมาก (\bar{X} = 2.72, S.D. = 0.46)

สรุปผล

1. ผลของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 79.01/78.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.50, S.D. = 0.37)

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยข้างต้นมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ผลของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 79.01/78.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากการทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งหมด รวมกันคิดเป็นร้อยละ 79.01 และคะแนนหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 78.46 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษา โดยวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1 รายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อกำหนดโครงสร้างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และชั่วโมงในการสอน ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลักการและวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการวัดและประเมินผล การเรียนรู้คำศัพท์ รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และมีผลประเมินความเหมาะสม ความตรงตามเนื้อหา ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ชื่อเรื่อง เนื้อหา ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50) กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงเป็นกิจกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการใช้ภาษาร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษ โดยการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อสร้างความสนใจ ซึ่งสามารถใช้ดำเนินการสอนเพื่อจดจำรายละเอียดได้แม่นยำ และยังใช้สรุปบทเรียนหรือใช้เพลงสอนเนื้อหา เพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ ให้แก่ผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ทางอ้อมโดยการฟังเพลง และเรียนรู้คำศัพท์ทางตรงจากการที่ผู้สอนสอนในชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ เพราะนอกจากจะทำให้การเรียนการสอนแต่ละครั้งไม่เบื่อแล้วยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความพอใจสนุกสนานและจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้รวดเร็ว แม่นยำเป็นเวลานาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภัสสร พิงอินทร์ (2552, 77-79) เรื่องการพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่าชุดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.24/89.49 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ เนื่องจากการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานมีชีวิตชีวา และไม่ตึงเครียดทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดีผ่านกิจกรรมการร้องเพลง รวมถึงเพลงที่เลือกมาประกอบการจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหา การออกเสียง ความหมาย และท่าทางประกอบเพลง สอดคล้องกับหลักสูตร และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีการใช้บทเพลงประกอบการสอนในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ทางภาษาที่ผู้วิจัยได้กำหนด มีการเลือกเพลงประกอบการสอนที่มีลักษณะเพลงที่นักเรียนสามารถฟังจนติดหู ไม่ยาวเกินไป หรือร้องจนติดปาก และมีความสนุกไพเราะเหมาะสมกับวัย มีคำศัพท์ใหม่ในโครงสร้างประโยคที่เรียนแล้วประมาณ 3-5 คำ และเป็นคำที่มองเห็นภาพ สดุดิตได้เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม หรือแสดงท่าทางประกอบตามเพลงได้ จึงช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนาน เพลิดเพลินช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กเรียนในการเรียน ทำให้จดจำเนื้อหาไว้ได้นาน และส่งผลในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ ประรัมย์ (2561 : 100) เรื่องผลการใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการเลือกใช้เพลงที่มีเนื้อหาน่าสนใจ เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน มีจำนวนคำศัพท์ใหม่ที่ไม่น่าเบื่อ และยากเกินไป เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จักสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภวัลย์ ชูมี (2557 : 54-58) เรื่องการศึกษาผลการใช้เพลงประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกาบัง จังหวัดสตูล การใช้เพลงประกอบการสอน ทำให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงชันกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากเพลงเป็นเครื่องมือที่สามารถสร้างความสนใจ

โดยเฉพาะการนำเสนอคำศัพท์ผ่านบทเพลง เป็นสื่อและวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ ทั้งนี้ลักษณะของบทเพลงประกอบการสอน ต้องมีความเหมาะสมกับการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ของผู้เรียน ทั้งระดับของภาษาที่ใช้ การเรียบเรียงท่วงทำนอง ที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีมาพร สลุงสุข (2555 : 74-75) เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการจำคำศัพท์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงและเกมประกอบการสอน พบว่า ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการสอนด้วยเพลงและเกมสามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนมีความหมาย น่าสนใจ สนุกสนาน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์ และสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำเป็นเวลานาน

3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.37) และเมื่อแยกเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาในกิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.31) รองลงมา คือ นักเรียนมีความรู้ และความสนใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.41) และเพลงที่ใช้ในการจัดกิจกรรม มีความสนุกสนาน และง่ายต่อการจดจำคำศัพท์มากยิ่งขึ้น ระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 0.46) ทั้งนี้เนื่องจากมีการใช้บทเพลงประกอบการสอนในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะเพลงที่นักเรียนสามารถฟังจนติดหู ไม่ยาวเกินไป หรือร้องจนติดปาก และมีความสนุกสนานเพราะเหมาะสมกับวัย มีคำศัพท์ใหม่ในโครงสร้างประโยคที่เรียนแล้ว ประมาณ 3-5 คำ และเป็นคำที่มองเห็นภาพสาธิตได้เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม หรือแสดงท่าทางประกอบตามเพลงได้ จึงช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลินช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กนักเรียนในการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิโรจน์ ปะรัมย์ (2561 : 101-102) เรื่องผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเพราะเพลงช่วยให้เรียนรู้เนื้อหาได้เร็วขึ้น ช่วยเปิดโอกาสฝึกใช้คำศัพท์ และการจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552 : 80) เรื่องการพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวีทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนการสอนในภาพรวมในระดับพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และการฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ผ่านเพลง

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง เป็นกิจกรรมที่มีการใช้บทเพลงประกอบการสอนในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ทางภาษาที่กำหนด และช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์จากการเลือกเพลงประกอบการสอน ที่มีลักษณะเพลงที่นักเรียนสามารถฟังจนติดหู ไม่ยาวเกินไป หรือร้องจนติดปาก และมีความสนุกสนานเพราะเหมาะสมกับวัย จึงช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กนักเรียนในการเรียน ทำให้จดจำเนื้อหาไว้ได้นาน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรม

ที่นักเรียนมีความพึงพอใจเป็นอย่างมาก ดังนั้น กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง จึงมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ และทักษะทางภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง ควรเลือกใช้เพลงที่มีเนื้อร้องสั้นๆ เข้าใจง่าย ทำนองสนุกสนาน เนื้อหาไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เหมาะสมกับวัย และความสนใจของนักเรียน

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีการแสดงท่าทางประกอบเพลง ที่สื่อความหมายตรงกับเนื้อเพลง จึงจะทำให้ นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเพลง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และควรคำนึงถึง เวลา สถานที่ และอุปกรณ์ที่ต้องใช้ ครูมีการดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนการเรียนของนักเรียนห้องอื่น ๆ

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมหาสื่ออุปกรณ์ หรือร่วมกันประดิษฐ์สื่อ หรือร่วมกันออกแบบท่าทางประกอบเพลง เพื่อให้นักเรียนเกิดความภูมิใจและเป็นการกระตุ้นความสนใจ ความอยากรู้อยากเรียน ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูกำหนดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อจะสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นใด

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง กับวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการอื่น ๆ เช่น การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเกม หรือการสอนร่วมกับการใช้บทบาทสมมติ เป็นต้น

2.3 ควรทำการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการสอนร่วมกับเพลงในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นต้น เพื่อใช้เพลงเป็นเครื่องมือสร้างความสนใจ เป็นสื่อ และวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ. (2540). *แนวทางการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ธีมาพร สลุงสุข. (2555). *การเปรียบเทียบความสามารถในการจำคำศัพท์และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบกับเกมประกอบ*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- ประภัสสร พึ่งอินทร์. (2552). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วิโรจน์ ประรัมย์. (2561). *ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศุภวัลย์ ชูมี. (2557). *ผลการใช้เพลงประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกาแบง จังหวัดสตูล*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์. (2544). *การใช้เกมประกอบการสอนเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- Bonnel, A., Faita, F., Peretz, I. and Besson, M. (2001). *Divided attention between lyrics and tunes of operatic songs: evidence for independent processing*. *Perception and Psychophysics*, 63(7), 1201-1213.
- Crystal, D. (1997). *English as a global language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- DeAndres, V. (2002). The influence of affective variable on EFL/ESL learning and teaching. *The journal of Imagination in Language Learning and Teaching*, 7(3), 92-97.
- Kathleen, B.E. (1999). Speaking: a critical skill and a challenge. *CALICO*, 16(3), 277.
- Khamkhen, A. (2011). Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context: A Reflection from Thai Perspective. *English Language Teaching*, 3(1), 185-189.
- Krashen, S.D. and Terrell, D.T., (1988). *The natural approach: language acquisition in classroom*. Great Britain: Pergamon Alemany Press.
- Lake, R. (2002). Enhancing acquisition through music. *The journal of Imagination in Language Learning and Teaching*, 7(3), 98-107.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching* (2nd ed.). Oxford: OUP.
- Li, X. and Brand, M. (2009). Effectiveness of music on vocabulary acquisition, language usage and meaning for mainland Chinese ESL learners. *Music education*, 36(1), 73-84.
- McCarthy, B. (1997). A tale of four learner: 4 MAT learning styles. *Eric Accession : NISC Discover Report*, 46-51.
- Moon, J. (2005). *Children learning English*. Oxford: MacmillanPublishers.
- Murphy, T. (1990). The song stuck in my head phenomenon: a melodic din in the LAD?. *System*, 18(1), 53-64.
- Nation, I.S.P. (2008). *Teaching and Learning Vocabulary*. New York: Newbury House Publishers.
- Wallerstein, Harvey. (1971). *Dictionary of Psychology* : Maryland : Penguin Book Inc.
- Weikart, P. (1998). *Teaching movement and dance: a sequential approach to rhythmic movement*. Ypsilanti. MI: High/Scope Press.